

[Halvgaard.]

eksamen, stik imod hvad i hvert fald fremskridtspartiets ideer med hensyn til skoleloven er.

Og jeg kan glæde hr. Sigsgaard med, at hvis det kun er spørgsmålet om minimumstimetallet, der skiller os med hensyn til nogle af de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet, så er det ikke nødvendigt at vise tilbageholdenhed i den henseende, fordi vi går absolut ind for, at man i hvert fald i de obligatoriske fag har et vist minimumstimetallet.

Men på samme måde som det er blevet sagt tidligere, så håber jeg, at de private realskoler må kende deres besøgssted nu og tilbyde en undervisning, der stiller krav, virkelige krav, til eleverne, styrker de obligatoriske fag, prøver, karakterer, genindfører den mellemskoleeksamen, som vi mistede for nogle år siden, og bevarer realeksamen.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Først hævder hr. Sigsgaard og hr. Freddy Madsen, at dette er et spareforslag, og så kommer hr. Sigsgaard i anden omgang med en interessant indrømmelse, idet han siger: der er ikke tale om besparelse her i forhold til det nuværende. Her er tale om, at man cementerer det, der tidligere er lavet. Men det er jo en anden diskussion, for så erkender man, at socialistisk folkepartis udgangspunkt for denne lov, at den ikke satte tingene tilbage i forhold til det nuværende, er rigtigt. Jeg slår så fast, at hvis man sammenligner med gældende lov, så kan kommunerne tildele undervisningstimer i lige så høj grad, som de kan i dag. Sådan er forholdet imellem forliget og loven. Hvis man ser på bunden, altså minimum, så er minimum for den lille skolereform her det samme, som gælder for den lov fra 1974, der hedder lov om små skoler, som man skal sammenligne med. Der er ingen forskel dér.

Så synes jeg i øvrigt, at det er udmærket, at det er en lokal afgørelse, hvor meget der skal undervises. Kommunerne kan bruge lige så mange timer, de vil op til maksimum, det er det deres ret at afgøre. Det skiller jo hr. Freddy Madsen og mig, at det ikke skal være en almægtig central instans, der skal

afgøre tingene. Jeg er glad for, at der er lokale beslutninger inde i det her.

Så skal jeg slutte med at beklage over for hr. Sigsgaard, at han ikke har været lige så pragmatisk under forhandlingerne om skoleloven, som han var under forhandlingerne om lov om kommuneplanlægning. Han havde mindst lige så god grund til det.

Bay (FP):

Jeg har altid forstået det sådan, at skolerne var til for børnenes skyld. Ved at lytte de sidste 20 minutter har jeg næsten fået indtrykket af, at det er for lærernes skyld.

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren: har jeg ret, når jeg siger, at skolerne er til for børnenes skyld, og at lærerne kun skal være levende og til tider nyttige redskaber for dette formål?

(Kort bemærkning).

Chr. Christensen (KrF):

Hr. Halvgaard sagde, at jeg havde sagt fra talerstolen her, at det foreliggende lovforslag ligger langt fra kristeligt folkepartis synspunkter. Hvis jeg har udtrykt mig på den måde, har jeg udtrykt mig i modstrid med mit manuskript, hvor der står, at meget i det foreliggende forligsforslag ligger langt fra det, kristeligt folkeparti kunne ønske. Det er en helt anden ting. Der er i dette lovforslag tilgodeset væsentlige sider af kristeligt folkepartis synspunkter, specielt da på kristendomsundervisningsområdet, i spørgsmålet om de praktiske fag og i spørgsmålet om eksamen og prøver. Det er baggrunden for, at vi har valgt at tage medansvar.

(Kort bemærkning).

Freddy Madsen (DKP):

Det, der efter vores opfattelse er det afgørende, er, at man netop med dette lovforslag, som det er sagt, cementerer de nedskæringer, der har fundet sted. Og hvad er det for en situation, vi står i? Det er en situation, hvor alle erkender, at der er behov for at lave en folkeskolereform. Forudsætningen for det er efter vores opfattelse den, at man så også må være beredt til at yde de nødvendige midler.

Minimumsgrænserne er ikke noget ligegyldigt spørgsmål. Jeg har påvist over for hr. Maigaard, at i hans egen hjemstedskommune